

saa godt de formaa. Det, det gælder om, er, at Sløjdsagen vinder frem. For mig er det ligegyldigt, om man bruger det ene eller det andet System, jeg skal ikke opkaste mig til Dommer over noget af dem. Jeg takker Udvalget for Indstillingen og anbefaler ærede Medlemmer at stemme derfor.

Da jeg har Ordet, vil jeg tillade mig at gøre en Bemærkning angaaende de mange stærke Udtalelser, der lyde fra forskellige Sider, om at henvise Andragendet om en Bevilling til Aarhus Teater til den højtærede Minister. Jeg kan ikke deltage i denne Anmodning, ikke fordi jeg har noget mod Jyderne eller Aarhus Teater; men skal man give Penge til private Teatre, maa jeg bede om, at Fynboerne ogsaa maa komme i Betragtning. Vi skulle altid være stifmoderligt behandlede. Hvorfor skulle vi det? Men selvfølgelig skal Lolland-Falster ogsaa have Tilskud, ikke at tale om Bornholm, som ligger saa afsides, at Beboerne ikke kunne komme i Teatret i Aarhus eller København eller andre Steder. Jeg bringer i ærede Medlemmers Erindring, at til næste Aar staa vi overfor Spørgsmaalet om Ordningen af det eneste statsunderstøttede Teater, vi have, nemlig det kgl. Teater. Vi have et statsunderstøttet Teater, og lad os dog se, om man ikke kan ordne Forholdene der lidt mere økonomisk end hidtil. Der er maaske ikke et Teater i Verden, der er stillet saa gunstigt som det kgl. Teater nu, efter den Lov, vi vedtog for 5 Aar siden, og dog tror jeg, at de økonomiske Forhold ikke have bedret sig synderligt paa det kgl. Teater, siden vi gave denne Lov.

Spørgsmaalet ligger altsaa for ad Aare, og saa længe jeg ikke ved, hvorledes Rigsdagen ordner Statens Forhold til det kgl. Teater, vil jeg ikke være med til hverken at gaa videre eller bede Ministeren om at gaa videre. Lad os ordne denne Sag først, og lad os se, om vi faa Penge tilovers til at gaa videre; det er saa stort og indgribende et Spørgsmaal, at jeg mener, det fortjener særlig Overvejelse. Jeg er bange for, at man slutter et daarligt Kompromis. Naar Jyderne, Fynboerne og Lollænderne kunne faa Tilskud til deres Teatre, er jeg bange for, at man gør for store Indrømmelser overfor det kgl. Teater, større end jeg kunde være tilbøjelig til. Jeg skal ikke her komme ind paa det aandelige Udbytte af det kgl. Teaters Virksomhed, jeg vil forbeholde mig en Kritik angaaende disse Forhold, naar Sagen foreligger til næste Aar. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at

Statens Forhold til det kgl. Teater er af saa stor finansiel Betydning og af mange Grunde saa vigtigt, at vi gøre bedst i at ordne dette for sig først, saa kunne vi senere drøfte, om det er nødvendigt at skride til Understøttelse af private Teatre andre Steder.

Vi maa imidlertid være paa det rene med, at har man sagt A, maa man ogsaa sige B. Har man givet Aarhus Teater Understøttelse, slipper man ikke for at give Understøttelse til flere jydsk Byer og til andre Provinsbyer, det er jeg fuldstændig klar over. Om Teatrenes Virksomhed er af saa stor aandelig Værdi, tillader jeg mig at have min separate Mening om. For Øjeblikket synes jeg, at Teatrenes Virksomhed ikke er af den Art, at man sporer store kulturelle Fræmskridt derved.

Sabroe: Staten yder betydelige Beløb til Museers Opretholdelse og videre Udvikling. Der kan diskuteres om, hvorvidt visse Museer have Evne til at øve kulturel Indflydelse paa Befolkningen, men at Scenens Kunst er og i Almindelighed opfattes som et Led i Folkeopdragelsens Tjeneste, kan ikke betvivles. Man bør give Statstilskud i den Form, jeg nævnede, at Teatret yder Ækvivalent ved Fribilletter f. Eks. til de menige Soldater, der garnisonere i de Byer, hvor der findes Teater, og til Skolebørn fra Land og By, som ellers ikke komme i Teatret. I saa Tilfælde tror jeg, man ikke vil kunne indvende noget imod en saadan Form for Statstilskud, hvorved man giver Befolkningen Adgang til en underholdende og i mangfoldige Tilfælde forædlende Adspredelse.

Johan Knudsen: Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) udtalte en Frygt for Konsekvenserne, dersom vi allerede til næste Aar bevilgede Statstilskud til Aarhus Teater. Det forekommer mig dog indlysende, at Skuespillerselskaber, som spille paa faste Scener, have bedre Betingelser for at præstere god Komædie end et omrejsende Selskab, hvis Skuespillere sløves ved de evindelige Rejser og forvirres ved stadig at stilles foran et nyt Publikum. Mig personlig vilde det være en Glæde, dersom Staten vilde støtte ogsaa andre Provinselskaber end det ved Aarhus Teater, men denne Støtte maa dog vist først gives Selskaberne, naar de ere blevne faste, idet Tilskuddet formentlig maa ydes til Teaterdirektørerne og ikke til Teaterejerne. Jeg mener, som jeg før sagde, at det vil